

[דף סיכום בחינה](#)

מזהה בחינה: 001000257557 מזהה סטודנט: 287987

שם קורס: דיני עונשין

מספר שאלה	הערה	ניקוד מירבי	ציון
1		30.00	30.00
2	שאלה יפה. ניתוח לא מדויק של יס"ע באשר לסעיף 13	30.00	29.00
3	הגנת היעדר השליטה איננה רלוונטית בעניינינו	30.00	29.00
4	יפה	5.00	5.00
5	הנימוק אינו מדויק. על רון להוכיח במאזן הסתברויות כי הסמים אינם שלו ואינם בשליטתו.	5.00	2.00
6		1.00	

ציון בחינה סופי : 95.00

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

דיני עונשין ד"ר שי פרבר

צוות ההוראה: עו"ד משה יחזקאל, עו"ד תום מילבאום, אור תמר, שיר שפירא, דינה קופייצקי ועדי ביטון
מס' קורס: 99104-01;99104-02

בחינה מועד א', סמסטר ב' 2022 תשפ"ב
משך הבחינה: כשעתיים
בחינה בחומר פתוח

1. גלית, תיכונסטית סוררת בת 17 (ואשר נראית יחסית מבוגרת לגילה), יצאה באחד הלילות של השבוע שעבר לבר בעיר. בעודה יושבת בבר ומזמינה משקה, הצטלב מבטה עם מבטו של אבנר, סטודנט בן 23 חסר אמצעים, אשר לומד בפקולטה למדעי החברה. אבנר ניגש אל גלית והשיחה ביניהם הייתה קולחת. גלית סיפרה לאבנר שהיא בת 21 ושהיא חתמה על חוזה דוגמנות (פרט שאינו נכון ושגלית סיפרה רק כדי להרשים את אבנר). אבנר, מצידו, סיפר לה שהוא בעל ממון רב, בן לאיש עסקים מצליח, לומד משפטים וכי הוא שואף להתמחות באחד המשרדים הגדולים ואף, ביום מן הימים, להיות שותף בכיר. לאחר שעה קלה שבה פטפטו ובילו יחד בבר, הזמין אבנר את גלית אל דירתו הממוקמת בגבעתיים. גלית נענתה להזמנות וכאשר הגיעו אל הדירה, קיימו יחסי מין בהסכמה.

דונו באחריות האפשרית של גלית ושל אבנר לפי סעיף 415 לחוק העונשין (30 נק').

ניתוח העבירה:

ס' 415. המקבל (תוצאה) דבר (נסיבה) במרמה (התנהגות), דינו- מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות- דינו מאסר חמש שנים.

עבירה תוצאתית.

414. הגדרות: דבר = טובת הנאה, מרמה = טעות עובדה בעניין שבעבר בהווה או בעתיד, הנטענות בכתב בע"פ או בהתנהגות ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת.

השניים יואשמו בעבירה זו -

גלית:

יסוד עובדתי-

מעשה- מרמה: גלית רימתה את אבנר כאשר הטעתה אותו וסיפרה לו שהיא דוגמנית, ובת 21, טענה בע"פ.

נסיבה- גלית קבלה דבר = טובת הנאה, קיום יחסים

תוצאה - גלית אכן קיבלה את יחסי המין אותם רצתה (וקיימה בהסכמה), בעוד היא מרמה את אבנר לגבי הזהות העסקית שלה (היא לא דוגמנית) והגיל שלה.

קש"ס: עובדתי: אלמלא גלית הייתה אומרת לאבנר שהיא בת 21 וחתמה על חוזה דוגמנות הלה לא היה מזמין אותה, משום שקיום יחסים עם קטינה אסורים, וכי הרשים אותו החוזה שסגרה.

משפטי: גלית הייתה צריכה ויכלה לצפות כי המרמה שלה- השקר לגבי הגיל יביא את אבנר לרצון לקיים עמה יחסים, שכן אם הייתה חושבת שהגיל לא משנה, לא הייתה משקרת. וגם בעולם הרחב ידוע כי גברים בגירים ימנעו מלקיים יחסי מין עם קטינות. גם יכלה לצפות כי השקר לגבי העזקתה בחוזה דוגמנות יביא אותה לקבל טובת הנאה, שכן נתון זה מושך ואטרקטיבי מבחינת גופנית- הקשורה באופן ישיר לטובת ההנאה שתקבל.

יסוד נפשי:

רכיב הכרתי: מודעות להתנהגות- למרמה- גלית שפוייה, בהכרה (ניהלה שיחת חולין) והייתה מודעת לכך שהיא לא בת 21, משום שהיא בת 17, ולכן שהיא לא דוגמנית, כי היא לא דוגמנית.

מודעות לנסיבה- גלית קיימה עם אבנר יחסי מין בהסכמה, ולכן היא הייתה מודעת לדבר אותו קבלה.

מודעות לאפשרות קרות התוצאה- גלית הייתה מודעת לכך שכאשר היא משתפת בחור בוגר בבר את גילה הלא נכון, היא מייצרת מציאות מדומה, אשר מפתה אותו לקיים איתה יחסים, שבמקרה אחר לא היה מקיים. גם אם גלית תטען שלא צפתה שאבנר יאמין לה או שהם יקיימו יחסים- תעמוד לרשות התביעה חזקת המודעות הכללית= חזקה מודעות כללית בעולם שאם בת מספרת לבגיר את הגיל שלה (במיוחד כזו שנראת בוגרת) אין הוא צריך לבדוק אותה בתעודת זהות, חזקה שהוא יאמין לה.

רכיב חפצי-כוונה התביעה תטען כי גלית התכוונה לקבל יחסי מין תוך כדי שהיא מרמה את אבנר. וראיה לכך הלכת הצפיות- ס' 20 לחוק (פס"ד סיטה) אם גלית ראתה אפשרות קרובה לוודאי שאבנר יאמין לה, ויקיים איתה יחסים, כאילו התכוונה לכך.

ההגנה תטען כי גלית נהגה בקלות דעת בלבד, כאשר ברוחב המודעות ידעה כי יכול להווצר סיכון- ותקבל את יחסי המין במרמה והמרמה תשפיע על אבנר, אך סיכון זה לא ישב לה בעומק המודעות- כאשר פטטה עם אבנר (קרן שפירא אטינגר, פס"ד זיסרמן)

גלית תואשם בנסיבות מחמירות- שכן היא היחידה שהייתה מודעת לכך שהיא קטינה וידעה כי מעשיה עלול לגרום לאבנר לעשות מעשה פלילי ולכן רימתה. (טענה חלשה שכן ניתן לטעון כי האחריות מוטלת על כתפי הבגיר =אבנר.)

אבנר -

יסוד עובדתי:

התנהגות- מרמה= אבנר שיקר לגלית בקשר ללימודים שלו- לומד משפטים ולא מדעי החברה, לגבי מוצאו- בא ממשפחה עשירה, ולגבי שאיפותיו בחיים- מתמחה במשרד עו"ד נחשב. זו מרמה חד משמעית לגבי מיהו.

נסיבה- "דבר" =טובת הנאה, אבנר קיבל טובת הנאה שהם יחסי מין.

תוצאה- קבלת- אבנר קיבל דבר= קיים יחסי מין עם גלית.

קש"ס:

עובדתי: אלמלא אבנר היה מספר לגלית על מוצאו, עיסוקיו.. לא הייתה מקיימת איתו יחסים שכן אלו פרטים המתארים מיהו האדם העומד מולך.

הגנה- קשה להוכיח זאת, מפני שמבטיהם הצטלבו עוד לפני שסיפר לה על עצמו, והוא מצא חן בעיניה כבר במבט הראשוני- כלומר, לא בטוח שהמרמה גרמה לו לקבל את טובת ההנאה. קיום יחסי מין לא מותלה תמיד בזהות העיסקית של הפרטנר.

משפטי: אבנר צריך היה ויכול היה לצפות שעקב השקרים שלו יקבל טובת הנאה? יכול- אבנר עצמו צפה באותו רגע כי השקרים - זהותו המכובדת שלו יעזרו לו להרשים את הבחורה, ולכן שיקר לגביהם. צריך- ידוע בעולם כי תואר נחשב וכסף הוא דבר שקורץ לכולם, צריך היה לצפות כי הדבר יעזור לו לקבל את טובת ההנאה.

יסוד נפשי:

מודעות למעשה: אבנר היה מודע כי הוא מרמה את סיגל, ומשקר לה על עיסוקיו.

מודעות לנסיבות: אבנר היה מודע לכך שהוא מקבל 'דבר' טובת הנאה וקיים את היחסים בהסכמה.

מודעות לאפשרות קרות התוצאה: אבנר היה מודע לכך כי באמצעות שקרין הוא יכול להביא את גלית לקיים איתו יחסים, וראיה לכך זה שהוא השתמש בהם. אך גם אם אבנר לא צפה כי יקבל דבר מהמרמה שלו, תעמוד לרשות התביעה חזקת המודעות הכללית= חזקה מודעות כללית בעולם שאם אתה מציג לאישה מצב עובדתי מסויים, היא לא תחקור ותפתח את חשבון הבנק שלך, אלא תאמין לכך והמשך ההתנהלות (שיחה, הסכמה, יחסי מין) מולך- תהיה על בסיס היכרות זו.

רכיב חפצי:

התביעה תטען כי אבנר התכוון לקבל יחסי מין תוך כדי שהיא מרמה את גלית. וראיה לכך הלכת הצפיות- ס' 20 לחוק (סיטה) אם אבנר ראה אפשרות קרובה לוודאי שגלית תאמין לו וקיים עמה יחסים, כאילו התכוון לכך - כמובן שיכל לראות אפשרות זו קרובה לוודאי, שכן נפגשו כבר, הצטלבו מבטיהם, הזמין אותה לביתו ועוד וטען את השקרים כאשר האמין כי הם מרשימים אותה ומסייעים לו בקשר איתה.

ההגנה תטען כי אבנר נהג בקלות דעת בלבד, כאשר ברוחב המודעות ידע כי יכול להווצר סיכון- ויקבל את יחסי המין במרמה, אך סיכון זה לא ישב לו בעומק המודעות- כאשר פטפט עם גלית ולקח סיכון שלמעשה השיג את יחסי המין במרמה ולא מתוך כנות. (קרן שפירא אטינגר, פס"ד זיסרמן)

2. בבוקר שלמחרת, בדרכה הביתה, מצאה גלית מזוודה יוקרתית שנקרתה בדרכה. גלית החליטה לקחת את המזוודה שמצאה וכשפתחה אותה בביתה מצאה בה: פלאפון, ארנק ושקית ובה אבקה לבנה. גלית התקשרה לידידה הטוב, איתן, שידוע כספק סמים בביה"ס והציעה לו לקנות ממנה את החומר ה"משובח" שברשותה. הם סיכמו שגלית תביא את החומר לביה"ס. למחרת, נערכה ביקורת פתע ע"י ההנהלה בשער ביה"ס ובתיקה של גלית נמצאה השקית. בדיעבד, הסתבר שהחומר הלבן אינו סם מסוכן כהגדרתו בחוק.

דונו באחריותה האפשרית של גלית לפי סעיפים 7(א) ו-13 לפקודת הסמים המסוכנים הקובעים:

7. (א) לא יחזיק אדם סם מסוכן ולא ישתמש בו, אלא במידה שהותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה, או ברשיון מאת המנהל.

13. לא ייצא אדם סם מסוכן, לא יבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה או ברשיון מאת המנהל.

(30 נק').

באופן כללי, ס 26 לחוק מורה כי לענין נסיון אין זה משנה אם המעשה היה בלתי אפשרי- או שהמנסה טעה לגביו. גלית ניסתה להשתמש או להחזיק סם מסוכן. על אף שהנסיון לא צלח (הסם לא היה סם מסוכן) , נסווגו כנסיון.

7. (א) לא יחזיק(התנהגות) אדם (נסיבה) סם מסוכן(נסיבה) ולא ישתמש בו (התנהגות). אלא במידה שהותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה, או ברשיון מאת המנהל.

עבירות החזקה= התנהגות. עבירה התנהגותית

13. לא ייצא(התנהגות) אדם סם מסוכן (נסיבות) , לא יבא אותו (התנהגות) , לא יקל על ייצואו או ייבואו (התנהגות), לא יסחר בו (התנהגות), לא יעשה בו שום עסקה אחרת (התנהגות) ולא יספקנו (התנהגות) בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה (נסיבה) , אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה או ברשיון מאת המנהל.

עבירה התנהגותית.

עבירה 7- נסיון להחזקת סם.

גלית ניסתה להחזיק את הסם באופן ברור, וכל הפעולות המתוארות אינן הכנה אך בכל זאת נסקור את המבחנים השונים-

מבחן הקרבה להשלמה - לא נותרו אף שלבים לביצוע העבירה, ולולא אחד מהרכיבים העובדתיים לא היה מתבצע - עבירה זו הייתה מורשעת.

הסרט האילם (פס"ד סנקר) - אם נסתכל על הנסיון כסרט אילם, ולא נדע כי השקית איננה סמים- נראה נסיון מובהק, ולא הכנה לעבירה.

מבחן הצעד האפקטיבי - (סריס) אם לא הייתה נקטעת שרשרת ההתנהגויות ע"י בי"ס והייתה מגלה כי השקית איננה סמים, הייתה ממשיכה להחזיק את הזקית ולהפיק ממנה תועלת.

יסוד עובדתי:

רכיב התנהגותי: גלית החזיקה= שמרה אצלה את שקית הסם המסוכן (לכאורה) שמצאה מזוודה.

נסיבה - גלית היא אדם.

סם מסוכן- נראה כי נסיבה זו לא מתקיימת ולכן זה נסיון בלתי צליח.

נראה כי לא הותר הדבר וגלית לא קבלה רשיון מהמנהל.

גלית יש שליטה ובלעדיות על החפץ(הוכשטט) - גלית מצאה את הסם, הוא שלה והיא שומרת אותו אצלה, היא מחליטה מה יעלה בגורלו ואף רוצה למכור אותו לחבר שלה - מראה שליטה ובלעדיות. ויכלה לעשות איתה מה שברצונה במהלך עניינים רגיל- למשל ביום בהיר הביאה אותו לבית הספר.

יסוד נפשי:

מודעות להחזקה ולקיום החפץ = גלית הייתה מודעת לכך שהיא מחזיקה סם מסוכן(לכאורה), ידעה שהוא אצלה וקיים אצלה, ראייה לכך הרצון למכור אותו לסוחר סמים ידוע בבי"ס.

לגלית הייתה כוונה להשלים את העבירה לולא גילתה שהסם לא סם מסוכן, ולולא בי"ס לא היה תופס אותה, שכן כבר סיכמה עם איתן על פרטי העסקה וכבר הביאה את הסם לבית הספר, והתכוונה להחזיק בו עוד.

עבירה 13 - נסיון לסחר בסמים.

ראשית נברר האם מעשי גלית היו במתחם ההכנה או הנסיון?

מבחן הקרבה להשלמה - נותרו רק שלבים בודדים לביצוע העבירה, הרי עיקרי הדברים- מקום המפגש, ההצעה והקיבול כבר נעשו, החומר הובא. לכן נראה שהיה נסיון.

הסרט האילם (פס"ד סנקר) - אם נסתכל על הנסיון כסרט אילם, החלו הפעולות החד משמעיות לנסיון כאשר הביאה גלית את החומר לבית הספר ולולא היו תופסים אותה הייתה גם מעבירה אותו.

מבחן הצעד האפקטיבי - (סריס) אם לא הייתה נקטעת שרשרת ההתנהגויות ע"י בי"ס ברור כי הייתה ממשיכה למכור לאיתן את הסמים, והיה העניין מסתיים בהרשעה. נעשה צעד אפקטיבי= סיכום העסקה בטלפון+ הבאת הסמים.

נראה כי נעשה נסיון.

יסוד עובדתי-

התנהגות- גלית ניסתה לסחור עם איתן, התקשרה אליו יום לפני והביאה את השקית איתה.

נסיבה - השקית עם סם המסוכן לכאורה שמצאה במזוודה

לנסיבות: גלית הייתה מודעת לכך שברשותה סם מסוכן (לכאורה)

להתנהגות: גלית הייתה מודעת לסחר האפשרי עם איתן- סיכמה איתו את פרטי המקרה וקבעו להפגש בבי"ס, ולכן הביאה את השקית איתה ! אין צורל להשתמש בעצימת עיניים, משום שברור כי גלית הייתה מודעת לסחר המתקרב עם איתן.

לגלית הייתה כוונה להשלים את העבירה, ונראה זאת בכך שהביאה את הסם לכאורה לבי"ס, דיברה מראש עם איתן, היא זו שפנתה אליו מלכתחילה. גלית יכלה לצפות קרוב לוודאי כי העבירה הייתה מושלמת (כלל הצפיות ס' 20 , סיטה)

29

(2)

הגנות:

- גלית תטען כי היא בת 17 ועדיין קטינה, וכי יש להתחשב בגילה הצעיר הלוקה בשק"ד מוטעה.

- גלית תטען כי מעשיה לסחר בסמים היו בגדר הכנה בלבד. שכן עוד לא סיכמו על מחיר ממשי. טענה זו חלשה בגלל המבחנים המובהקים שצינתי למעלה.

שאלה יפה.

ניתוח לא מדויק של יס"ע באשר לסעיף 13

שאלה מס' 3 (30 נק')

3. כעת, התעלמו מההתפתחויות בסעיפים 1-2 עד כה והניחו שכאשר גלית ואבנר הגיעו אל ביתו של אבנר לאחר הבילוי בבר, גלית לא הייתה מעוניינת לקיים עמו יחסים. אבנר, ניסה לפתות את גלית להסכים ע"י סכום כספי והבטחות חוזרות ונשנות שידאג לה ויפנק אותה תוך שהוא אומר לה כי אף אחד לא צריך לדעת מזה וכי "זה יהיה הסוד שלנו". כשגלית ניסתה לעזוב, גילתה שאבנר נעל את הדלת. אבנר התקרב לגלית תוך שהוא מתנדנד (כתוצאה מכמות האלכוהול ששתה באותו הערב) וניסה לכפות עצמו עליה. גלית, שנבהלה מאחיזתו ובאופן כללי מהסיטואציה, הדפה אותו והלמה את ראשו של אבנר בקיר. אבנר נפל ארצה וגלית ברחה מהמקום אחוזת היסטריה. בחקירתה במשטרה לאחר מכן, התברר כי גלית לוקה באוטיזם ומתקשה בהבעת תחושותיה והעברתן לסובבים בסיטואציות מסוימות.

דונו בשאלה האם יש לגלית אחריות פלילית לפי סעיף 380 לחוק העונשין נוכח הנסיבות המתוארות (30 נק').

380: התוקף (התנהגות) חברו (נסיבה) וגורם לו בכך חבלה של ממש (תוצאה), דינו מאסר שלוש שנים.

עבירת תוצאה.

378. תקיפה- הפעלת כח, בלי הסכמה.

34 כד= חבלה= מכאוב, , מחלה או ליקוי גופני בין קבוע ובין עובר.

יסוד עובדתי -

התנהגות- גלית תקפה את אבנר הדפה אותו והלמה את ראשו בקיר.

נסיבה- חברו= אדם אחר, אבנר הוא אדם.

תוצאה - גורם לו חבלה של ממש- ראשו של אבנר נתקע בקיר, נפל על הרצפה ונוצר לו מכאוב לפי סימן 34כד.

גלית תטען כי זה אינו מכאוב של ממש, רק ראשו נתקע בקיר ואין זו ממש חבלה.

קש"ס- עובדתי - אלמלא גלית הייתה הודפת את אבנר לא היה נתקע בקיר.

קש"ס משפטי: גלית יכולה והייתה צריכה לצפות כי ההדיפה תביא למכה אשר תכאיב לאבנר, היא הייתה באותו סיטואציה, בהכרה ובמודעות רצתה להרחיק אותו ממנה ולהעסיק אותו ע"מ שתוכל לברוח ולכן פגעה בו וכילה לצפות את הפגיעה, מעבר לזה, הייתה צריכה לצפות את הפגיעה כי כל בני האדם צריכים לצפות שכאשר הם הודפים האדם מולם יפגע.

יסוד נפשי:

רכיב הכרתי :

גלית הייתה מודעות לנסיבות- אבנר הוא אדם

להתנהגות- הייתה מודעת לכך שהיא הודפת את אבנר, עשתה זאת במודע. כאשר היא שפויה ויצא לה מכך רווח (יכלה לברוח ולפתוח את הדלת) - לגבי מודעות זו נדון בהגנות של גילת בתחתית התשובה.

לאפשרות קרות התוצאה- גלית ידעה כי אבנר עלול להנזק מכך שתדחוף אותו, אך גם אם תטען שלא, נתשמש בחזקת המודעות הכללית - ידוע בכלל החברה שאם אתה דוחף מישהו, סביר להניח שהוא ינזק מזה.

רכיב חפצי:

התביעה תטען שגלית **התכוונה** לדחוף את אבנר ולגרום לו חבלה של ממש. ראיה לכך הוא המניע שלה- רצתה להעסיק את אבנר ולברוח מהדירה מניע שני הוא הכעס על כך שהוא נעל אותה ורצתה לפגוע בו. נעזר גם בכלל הצפיות (ס' 20, פס"ד סיטה) אכן גלית יכלה לצפות קרוב לוודאי כי אבנר יפגע מהמכה. ולכן כאילו ממש התכוונה לכך.

אם לא תתקבל טענה זו תטען התביעה לרכיב חפצי אדישות- גלית עשתה את המעשה ולא היה אכפת לה מה תהיה התוצאה.

ההגנה תטען שגלית עשתה את המעשה בקלות דעת. ידעה ברוחב המודעות כי עלול להגרם נזק לאבנר אך עניין זה לא ישב לה בעומק המודעות ולכן לקחה סיכון (ק"ן שפירא אטינגר).

הגנות לגילת: סייגים לאחריות פלילית-

- ס' 34 י לחוק הגנה עצמית: גלית תטען כי הגנה על עצמה מתקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בגופה או בחירותה - אונס, או פגיעה מינית או גופנית. מאבנר.

1. נחיצות - ממעשה היה נחוץ, אבנר התקרב אל גילת מתנדנד לאחר שניסה לשדל אותה לשכב איתו, בכסף, בהצעות, אך לבסוף סרבה לקיים עמו יחסים ונעל את הדלת. היה חשש ממשי שאבנר ינסה לתקוף אותה מינית או גופנית והיה נחוץ שהיא תתנגד לעניין.

2. מיידיות- ההגנה הייתה ממש בעת האירוע.

3. נראה כי גילת הדפה בלבד ולא תקפה, עשתה מה שנחוץ בלבד כדי למנוע את התקיפה מינית האפשרית ולברוח משם. (פרידמן)

4. שלא כדין: נראה כי התקיפה האפשרית של אבנר הייתה לא כדין שכן גילת לא רצתה לקיים איתו יחסים. ויחסים ללא הסכמה או תקיפה ללא הסכמה אסורה בחוק.

5. גילת חשה כי הייתה תחת סכנה מוחשית, אבנר רצה לשכב איתה, הוא היה שיכור ולא מודע למעשיו, היא כבר הביעה חוסר הסכמה ובכל זאת התקרב אליה ונעל את הדלת.

6. גילת לא נכנסה למצב בהתנהגות פסולה, לא הביאה את אבנר לשתות, לא גרמה בכוונה למקרה בו ירצה לתקו, אותה, זכותה לסרב להצעה לקיים יחסים.

עקב הגנה זו לדעתי גילת לא תשא בשום אחריות פלילית לגבי מעשיה!!!!

הגנה נוספת - הגנת היעדר שליטה

ס' 34 לחוק העונשין - מעשה שעשה ולא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין ההמנעות ממנו בחמת העדר שליטה על תנועתיו הגופניות.

גילת לא שולטת בהעברת תחושותיה והיא בעלת אוטיזם, ולכן לא יכלה לשלוט בהדיפת אבנר = תנועותיה הגופניות.

לדעתי זו טענה חלשה. שכן אין אנו יודעים בוודאות מתי היה לה קשה להעביר את תחושותיה, האם העברה זו בע"פ או בגוף? בעת התקיפה? או לפני?

הגנת היעדר השליטה איננה רלוונטית בעניינינו

שאלה מס' 4 (5 נק')

4. כתבו האם ההיגד הבא נכון/לא נמכון ונמקו תשובתכם בקצרה (לא יותר משורה):

במשפט הישראלי ניתן להרשיע, בין היתר, במקרים המתאימים, על ניסיון לשידול ועל ניסיון לסיוע אך בכל מקרה לא ניתן להרשיע על סיוע לניסיון משום שהרשעה שכזו מרחיבה משמעותית את מעגל ההפללה (5 נק').

לא נכון, לא ניתן להרשיע על נסיון לסיוע, משום שהוא מרחיב את מעגל ההפללה. ניתן להרשיע על סיוע לנסיון.

5
(4)
יפה

5. כתבו האם ההיגד הבא נכון/לא נמכון ונמקו תשובתכם בקצרה (לא יותר משורה):

בהמשטרה תפסה בביתו של אהוד סמים לצריכה עצמית וביססה החזקה קונסטרוקטיבית של הסמים גם ביחס לשותפו, רון. כדי לסתור את החזקה המשפטית אודות החזקתו הקונסטרוקטיבית, על רון להוכיח מעל לכל ספק סביר שהסמים לא שלו ולא בשליטתו (5 נק').

לא נכון, אהוד צריך להוכיח גם כי לא היה מודע לסמים. (מישור הנפשי, החזקה קונסטרוקטיבית יש להוכיח שאין מודעות להחזקה + אין הסכמה לעצם ההחזקה)

2
(5)

הנימוק אינו מדויק. על רון להוכיח במאזן הסתברויות כי הסמים אינם שלו ואינם בשליטתו.

שאלה מס' 6 (1 נק')

תיבת טקסט זו מיועדת לטיוטה ולא תיבדק

